

## JAZZFLITS NUMMER 400

### 26 JUNI 2023

#### IN DIT NUMMER:

- 1 **BERICHTEN**
- 3 **JAZZ OP PAPIER**
- 4 **JAZZ OP DE PLAAT**

David Preston,  
Reuter/Motzer/Grohowski.

#### EN VERDER (ONDER MEER):

- 6 'Summertime' (Ruud Bergamin)
- 8 Bernie Privin (Erik Carrette)
- 13 Rubriek: Vraag en Aanbod

**19,5 JAAR JAZZFLITS**  
**01 09 2003 - 01 03 2023**

**NR. 401 KOMT 17 JULI UIT**

## BERICHTEN

### Eerstvolgende editie Amstelveens festival Jazz in het Dorp in 2024

Het Amstelveense festival Jazz in het Dorp gaat dit jaar niet door. De volgende editie is in 2024. In 2021 kondigde de organisatie van Jazz in het Dorp het einde aan. Het festival werd te groot om met een kleine vrijwillige organisatie te organiseren. Toen vorig jaar de gemeen-

te financieel bijspromg leek een doorstart in augustus van dit jaar mogelijk, maar dat bleek te optimistisch. San-

der Mager, voorzitter Stichting Jazz in het Dorp: "Eind vorig jaar liet het college van B&W weten dat zij Jazz in het Dorp financieel wil ondersteunen. Geweldig mooi nieuws. We zijn meteen aan de slag gegaan en waren al een heel eind met de organisatie, maar met name de financiële kant bleef, ondanks de hulp van de gemeente, nog te onzeker. Om de organisatie écht weer goed op poten te zetten, genoeg sponsoren te werven én alle benodigde materialen op tijd te kunnen bestellen - want prijzen stijgen en spullen zijn schaars - hebben we nog iets meer tijd nodig. Daarom hebben we besloten om vol in te zetten op 2024."

**Informatie:** <https://www.jazzinhetdorp.nl>

# ia77

# JazzFlits

**ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003**



Het trio van (vlnr) Joris Teepe, Benjamin Herman en John Engels kreeg een minutenlange ovatie op het Waddensea Jazz Festival. (Foto: Fotografie Say Wad/Jan Edwin Geertsma)

### WEDERGEBOORTE WADDENSEA JAZZ FESTIVAL SUCCESVOL; TWEEDE EDITIE VOLGT IN 2024

**Na dertig jaar vond op 2 en 3 juni in Harlingen weer een editie van het Waddensea Jazz Festival plaats. In totaal ruim driehonderd bezoekers lieten zich de muziek, het fraaie weer en de bijzondere locatie, het Entrepotgebouw, welgevallen. De organisatie was tevreden en kondigde na afloop meteen een volgende editie op 7 en 8 juni 2024 aan.**

Er stonden in Harlingen negen bands op het podium; drie op de vrijdagavond (onder wie die van pianiste-vocaliste Federica Lorusso en het trio van gitarist Tiago Lageira) en zes op de zaterdagavond (onder anderen het Gijs Levelt Spoken Quartet, Zack Lober's No Fill3r en gitarist Peter Tiehuis' T5). De show werd in Friesland echter gestolen door een trio bestaande uit drummer John Engels (88), bassist Joris Teepe en saxofonist Benjamin Herman. Ze kregen na hun optreden op zaterdag-...  
[...vervolg op de volgende pagina rechts](#)

### **Sgt. Pepper's Jazz Award voor het eerst sinds 2019 weer uitgereikt**

Voor het eerst sinds de coronaperiode is de Sgt. Pepper's Jazz Award van de gelijknamige Enkhuizense oude-stijl jazzclub weer uitgereikt. Winnaar is de Louis Armstrong Celebration Band onder leiding van Harry Kanters, met onder anderen Michael Varekamp (trompet, vocals), Harry Emmery (bas) en Erik Kooger (drums). Kanters kreeg 1 juni uit handen van clubvoorzitter Sam Verbeek een beeldje dat aan de prijs verbonden is. Voor de prijs komen alle formaties in aanmerking die in een bepaald jaar in de club hebben opgetreden. De juryleden beoordelen schriftelijk alle optredende bands op grond van een aantal vastgestelde criteria: ritmiek, zuiverheid, collectief, soli, repertoirekeuze en presentatie. Gezien de beperkte optredens van bands in de coronajaren zijn de beoordelingen van de optredende bands in de jaren 2020 tot en met 2022 deze keer samengevoegd. De Sgt. Pepper's Rhythm Aces, een projectband, eindigde op de tweede plek.

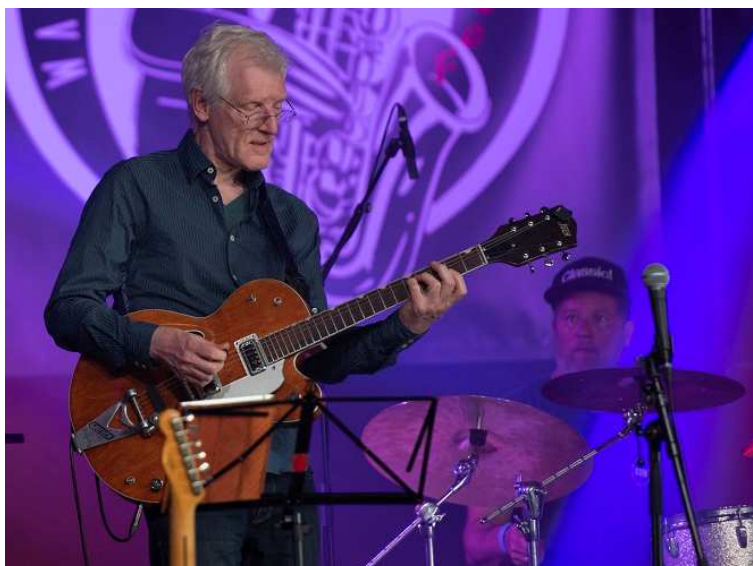
### **Ken Colyer krijgt tegel in Enkhuizense Jazz Walk of Fame**

Op 10 juni is een nieuwe tegel onthuld van de Enkhuizense Jazz Walk of Fame. Op deze tegel prijkt de naam van de Britse trompettist Ken Colyer (1928 – 1988). Voor de onthulling droeg de Deense trompettist Björn Ingelstam zorg, die vanwege het Enkhuizer Jazzfestival ter plaatse was. Als eerbetoon speelde hij nog een nummer van Colyer. Die werd bekend als lid van de Crane River Jazz Band, waarin ook klarinettist Monty Sunshine speelde. Later formeerde hij de Ken Colyer's Jazzmen. De Jazz Walk of Fame is een initiatief van de lokale jazzclub Sgt. Pepper's. Sinds 2008 worden er jaarlijks nieuwe tegels toegevoegd. Onder anderen trombonist Kid Ory, zangeres Ella Fitzgerald, kornettist Buddy Bolden, klarinettist Benny Goodman zijn op het Venedie vereeuwigd.

### **Joshua Redman stapt over naar Blue Note Records**

Saxofonist Joshua Redman gaat platen maken voor het label Blue Note. Redman maakte sinds 2007 platen voor Nonesuch. Het eerste album van Redman op Blue Note verschijnt in de herfst en heet 'Where Are We'.

**Concertaankondigingen vindt u op:**  
<https://www.facebook.com/Jazzflits>



Peter Tiehuis (gitaar) en Martijn Vink (drums) traden zaterdag op in Harlingen. (Foto: Fotografie Say Wad/Jan Edwin Geertsma)

### **...vervolg Waddensea Jazz Festival**

avond een minutenlange staande ovatie. "Een jazzconcert zoals een jazzconcert bedoeld is en dat je maar heel af en toe zo meemaakt. Iedere klap van Engels was raak. Bassist Teepe zorgde voor een zeer strakke, swingende 'groove' en daaromheen soleerde de fenomenale Benjamin Herman", aldus Max van den Broek, die samen met Jules Dutrieux en Rob Taekema het festival nieuw leven inblies: "Zowel het publiek als de muzikanten hebben enorm genoten. Iedereen die erbij was, was het erover eens: dit smaakt naar meer."



Het Tiago Lageira Trio gaf mede kleur aan de vrijdagavond van het festival. (Foto: Fotografie Say Wad/Jan Edwin Geertsma)

### **Winther Andersen brengt dertig jaar oude opname uit**

Het had dertig jaar geleden het debuutalbum moeten worden van de combinatie Thomas Winther Andersen (bas), Berend van den Berg (piano), Jasper Blom (tenorsax) en Wim Kegel (drums), maar er werd nooit een plaat geperst. Via een aantal streamingsdiensten worden de opnames, gemaakt in Amsterdam en Oslo, nu onder de titel 'Delayed Debut' alsnog uitgebracht. De muziek, gecomponeerd door Winther Andersen, is een ode aan de verschillende jazzstijlen uit de jaren vijftig en zestig. Om de release te promoten spelen de musici nu voor het eerst weer eens samen in de samenstelling van weleer, en dat is 'een heel bijzonder weerzien van oude vrienden', meldt Winther Andersen ons per e-mail.

## JAZZ OP PAPIER

### SCHWUNG



**Wilfried de Jong.**  
**Schwung :**  
**tien verhalen en een blues**

Amsterdam : Podium, 2023  
173 pag.  
ISBN 978-94-6381-199-6 hardc.,  
gelijmd  
Prijs 22 euro

**Margo Jefferson.**  
**Het bouwen van een zenuwstelsel :**  
**een memoir**

Vert. [uit het Engels] Jenny Mijnhijmer  
Amsterdam : De Arbeiderspers, 2023  
203 pag.  
ISBN 978-90-295-4962-2 softc.,  
gelijmd  
Prijs 23 euro

**Bekijk hier het overzicht van alle  
boekbesprekingen die in Jazzflits  
verschenen: <https://bit.ly/3iiHUrS>**

Het was in een tv-uitzending van Op-1. Eén onderdeel diende ter aanbeveling van de verhalenbundel 'Schwung' door Wilfried de Jong. We kregen een paar ultrakorte fragmenten te zien van een documentaire, waarin bassist Ray Brown zijn spel ken- schetste: zijn lange, doorzingerende noten waren een onderdeel van het totaalbeeld; verwacht van hem geen virtuoos vertoon. Precies zo dacht collega De Jong erover en om de uitspraken te staven had hij zijn eigen bas meegenomen.

Wie nu verwachtte dat het boek over bassisten zou gaan - fictie of geen fictie - en over hun wijze van spelen, moet ik teleurstellen. Van Ray Brown is geen spoor te bekennen. De contrabas als instrument komen we één keer tegen en dan gaat het over de fabricage. Tweemaal kun je echt van een jazzverhaal spreken: één over een zeldzame Blue Note-elpee en één over een optreden van Archie Shepp, maar in beide gevallen is de muziek slechts een decor. Een ander verhaal speelt in Nashville en daar is country troef. Bij de circusmuziek die paarden zogenaamd aan het dansen moet brengen, gaat het erom dat de directeur te grazen wordt genomen. Wat de titel betreft, het Duitse begrip is ruimer dan de in de jazz gebruikelijke term 'swing', maar in ieder geval zit er iets in van voortgang, vaart. In het boek vind ik dat niet terug. Ook in het motto, de bekende uitspraak van Eric Dolphy, gedaan in een radio-uitzending in 1964 en die zo langzamerhand aftands aandoet, mis ik het verband met de inhoud. Het merendeel van de verhalen lijkt me fictie, maar bij Archie Shepp heb ik mijn twijfels en cellist Mischa Maisky bestaat echt. Diens liefdadigheidsconcert na de inval van Rusland in Oekraïne in februari 2022 komt wel heel dichtbij.

Op zich zijn de verhalen stuk voor stuk een genot om te lezen: alle hebben een zekere weerbarstigheid, wat de spanning vasthoudt. Zo'n country-hit als 'Stand by your man' blijkt aan het eind een heel eigen betekenis te krijgen. De Jong kan goed observeren, weet menselijke gedragingen te vangen in één enkele zin: "Ik keek om [om te zien wie degene was die riep]. De ober maakte een gebaar dat hij er meteen aankwam voor een bestelling. Een misverstand. Niet erg." Blijft: wie kwam nu op het dwaze idee de schrijver zijn bas naar de studio te laten slepen?

Van de bundel 'This Woman's Work' (zie nr. 388, 19 dec. 2022) noemde ik Margo Jeffersons beschouwing over Ella Fitzgerald het meest toegankelijk. Laat dat verhaal nu hetzelfde zijn, zij het in een andere vertaling, als het tweede hoofdstuk in haar eigen bundel, 'Het Bouwen van een Zenuwstelsel'!

Het is een wat rare titel; haar eigen verklaring: "Mijn zenuwstelsel is mijn structureren van recombinante gedachten, herinneringen, geschiedenis, sensaties en woorden." Elders over zichzelf: "Ik wist dat ik de benodigde analytische instrumenten had; ik was geschoold in close reading: ik was goed op de hoogte van Afro-Amerikaanse, postkoloniale en feministische kritiek. Ik was tenslotte een literair recensent." De bundel zelf noemt zij een 'memoir', een moeilijk te vertalen begrip. Het boek wil stilstaan bij haar kritische werk en valt daarbij terug op een aantal antecedenten. Daaronder uiteraard figuren in de literaire wereld (James Baldwin), maar ook in die van het theater: Ike en Tina Turner, Sammy Davis, Bing Crosby en Josephine Baker, die zij, qua generatie, plaatst tussen grote Zwarte vrouwelijke artiesten: "Bessie Smith, Clara Smith en Ethel Waters aan de ene kant; Ella Fitzgerald, Billie Holiday en Sarah Vaughan aan de andere." Dit is derhalve geen jazzboek, maar wel een bundel sterk-persoonlijk getinte opstellen van een jazzgevoelige vrouw, die nog immer bezig is zich een weg te banen door de Amerikaanse cultuur.

**Jan J. Mulder**



## JAZZ OP DE PLAAT

**DAVID PRESTON**  
**Purple/Black (Vol. 1)**  
**Whirlwind**



David Preston is een gitarist en componist uit de bijna schier onuitputtelijke jazzmetropool Londen, die met 'Purple/Black (Vol.1)' zijn eerste eigen album uitbrengt. Als sideman was hij al te horen bij onder anderen drummer-pianist Gary Husband, saxofoniste Emma Rawics en zangeres Melody Gardot. De toevoeging 'Vol. 1' belooft dat uit dezelfde mammoetsessie voldoende materiaal is gekomen voor een 'Vol. 2'. Dat verbaast niet als je naar de prachtige line-up kijkt, met Kevin Glasgow op zes-snarige bas, Sebastian Rochford op drums en niemand minder dan Kit Downes op piano. Met bassist Glasgow en drummer Laurie Lowe vormt Preston ook het trio Preston Glasgow Lowe. Preston legde zich op Purple/Black toe op simpele vormen, structuren en 'moods', maar met deze kwaliteitsbezetting krijgen die simpele vormen en structuren een heerlijke invulling. Drummer Rochford heeft 'popervaring' (Adele) en dat hoor je in zijn strakke funky begeleiding van de baspatronen, vooral in het swingende Cassino Dream. Kevin Glasgow is een meester in het leggen van een muzikale basis met een groovende ostinato basloop, die David en Kit alle ruimte geeft tot subtiel samenspel en ingenieuze solo's. De zingende gitaar van Preston doet in de verte soms denken aan Bill Frisell, maar Preston heeft meer rafelrandjes aan zijn spel en wat mij betreft wat meer afwisseling dan Bill Frisell. Zijn gitaar klinkt mooi naast het bluesy pianospel van Downes. Een fijn nieuw geluid aan het firmament. Ik zie uit naar 'Vol. 2'!

**Jaap Lampe**

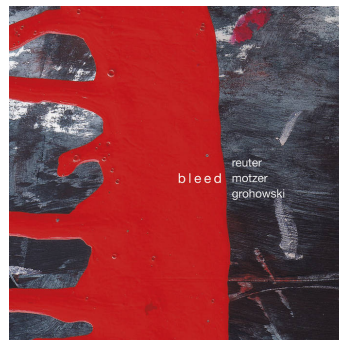
### Bezetting:

David Preston (gitaar),  
 Kit Downes (piano),  
 Kevin Glasgow (bas),  
 Sebastian Rochford (drums).

**Luister en kijk hier naar het openingsnummer:**  
<https://tinyurl.com/2pxu8zbx>

**Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>**

**REUTER/MOTZER/GROHOWSKI**  
**Bleed**  
**MoonJune Records**



De combinatie van progrock en vrije improvisatie is niet de meest voor de hand liggende. Toch grossiert het label MoonJune in groepen die zich hierin gespecialiseerd hebben. Gitarist Tim Motzer en drummer Kenny Grohowski kennen we al uit de groep Pakt (zie JF 363) en in 2020 gingen zij een samenwerking aan met de Duitser Markus Reuter. Met zijn kenmerkende sound op de zelfontworpen Touch-gitaar (die zeer aan het gitaarspel van Robert Fripp doet denken) bepaalde hij mede het geluidsbeeld van het debuutalbum 'Shapeshifters'. Het drietal is daarna ook het podium op gegaan, en dat betaalt zich nu uit in de opvolger, 'Bleed'. Die is namelijk nog hechter dan de voorganger. Door de manier van werken – improviseren zonder afspraken vooraf – ontstaan vrij lange stukken die zich eerder als soundscapes dan als songs laten karakteriseren. Grohowski zoekt daarbij vaak stevige ritmes op, en heeft de neiging om de boel wat vol te spelen. Als hij gas terugneemt, wordt de muziek gevarieerder. Veel van de tracks op 'Bleed' openen atmosferisch en werken naar climaxen toe. Dat maakt indruk, maar als luisteraar zit je soms ook naar adem te happen omdat er zo veel muzikale informatie op je afkomt. De bijdragen van Motzer op akoestische gitaar bieden daarbij enige lichtheid in de overwegend duistere en sombere inslag.

**Herman te Loo**

### Bezetting:

Markus Reuter (Touch-gitaar, loops),  
 Tim Motzer (elektrische en akoestische gitaar, baritongitaar, elektronica, loops),  
 Kenny Grohowski (drums, percussie).

**Luister hier naar tracks van het album:**  
<https://tinyurl.com/4xmjk5wy>

## BERICHTEN (vervolg pag. 2)

### 'Deelnemers InJazz-showcases doen het nadien goed op festivals'

De opkomende talenten die op de showcases van het jaarlijkse netwerkevenement InJazz (Amsterdam en Rotterdam) spelen, laten nadien nog vaak van zich horen, ook internationaal. Dat zegt generamanager Mark van Schaik van Buma Cultuur – initiatiefnemer van InJazz – op 12 juni op [entertainmentbusiness.nl](https://entertainmentbusiness.nl): "Ze zijn de nieuwe lichting die je na InJazz onherroepelijk gaat zien op de grotere jazzfestivals." Dat is mede te danken aan de steun die ze van InJazz en Buma Cultuur krijgen, zo meent hij: "We volgen de artiesten actief en blijven met hen in contact over hoe het met hen gaat en of we nog ergens mee kunnen helpen door bijvoorbeeld contact te leggen met organisatoren of boekers." Van Schaik wijst in dit verband ook op de lobby die heeft opgeleverd dat de Nederlandse jazz een centrale plek krijgt op het internationale netwerkevenement Jazzahead! 2024 in Bremen. Daarvoor werkte Buma Cultuur samen met het ministerie van Cultuur en Media, het Fonds Podiumkunsten en de Nederlandse ambassade in Duitsland. Nederland krijgt een centrale stand op de beursvloer en bovendien mogen acht Nederlandse bands een kort optreden verzorgen: "Dat biedt een uitgelezen kans om de kwaliteit en diversiteit van het Nederlandse jazzveld te tonen. De showcases van Felix Schlarman's Tree House, Wolfert Brederode/Matangi Quartet/Joost Lijbaart, AVA Trio en Sun-Mi Hong Quintet op Jazzahead! dit jaar gaven al blijk van hoe rijk de Nederlandse jazzcultuur is", aldus Van Schaik. InJazz vond dit jaar op 21 juni (Amsterdam), 22 en 23 juni (Rotterdam) plaats.

### Terence Blanchard wordt nieuwe artistiek directeur SFJAZZ

Trompettist Terence Blanchard is benoemd tot artistiek directeur van de organisatie SFJAZZ. Hij wordt eindverantwoordelijk voor de programmering van het SFJAZZ Center (een prominent jazzpodium in San Francisco) en de gehele creatieve koers van de organisatie. Blanchard volgt Randall Kline op, die de organisatie sinds 1983, het jaar waarin hij deze oprichtte, leidde. Het concertgebouw van de organisatie, SFJAZZ Center, viert dit jaar het tienjarig bestaan.

### Heeft u jazznieuws?

Stuur het ons: [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com).

## VARIA



Jakob Bro (links) en Joe Lovano treden op tijdens de komende editie van het festival So What's Next. (Foto: Aquapio Films Ltd)

### Programma So What's Next compleet

Ook het Benjamin Herman Trio, Butcher Brown, zangeres Sabrina Starke, het James Francies Trio, het Sun-Mi Hong Quintet, WAAN en het Joris Posthumus Trio zijn op 4 november in Eindhoven tijdens het festival So What's Next te horen. Dat maakte de organisatie begin juni bekend. Daarmee is het programma rond. Eerder werden al toetsenist Cory Henry, saxofoniste Nubya Garcia, Fresku, **Joe Lovano & Jakob Bro** en Gallowstreet bekendgemaakt. Het festival voor jazz en aanverwante stijlen vindt plaats in het Muziekgebouw op 3, 4 en 5 november. Het zwartepunt ligt op de zaterdag, maar wordt omzoomd door een clubavond op vrijdag en de zondag waarop het festival de stad intrekt en er optredens op diverse locaties in het centrum van Eindhoven plaatsvinden.

Meer info: <https://sowhatsnext.nl/>

### In november weer Prinses Christina Jazz Concours

In november vindt weer een editie plaats van het tweejaarlijkse Prinses Christina Jazz Concours. De halve finales zijn in Brebl in Nijmegen (1 november) en in New Grounds in Rotterdam (3 november). Op 18 november treden de finalisten op in het Bimhuis in Amsterdam. Daar is dan ook het Bigbandconcours.

### Nederlandse artiesten luisteren festival A L'ARME! op

Geluidskunstenaar Edwin van der Heide, de Polyband van Jasper Stadhouders, zangeres Brechtje van Dijk, geluidskunstenaar Thomas Ankersmit en fluitiste Ketija Ringa treden medio augustus op tijdens het Berlijnse festival A L'ARME! Het festival bestaat een tiental jaren en presenteert onder meer avant-garde jazz en experimentele muziek. 'Improvisatie en samenwerking', daar draait het in het programma om. Dit jaar zijn verder onder anderen ook pianiste Eve Risser, Kassa Overall, drummer Lukas Koenig en Dälek van de partij. Het festival vindt van 10 tot en met 12 augustus plaats.

Meer info: [www.alarmefestival.de](http://www.alarmefestival.de)

## JAZZSTANDARDS

### HET GEHEIM VAN 'SUMMERTIME'

**Nu het zomer is, kunnen we natuurlijk niet heen om een van de meest gespeelde composities aller tijden: 'Summertime' van George Gershwin. Velen kennen dit stuk ongeveer van buiten. Valt er dan nog wat over te zeggen? Volgens mij wel.**

Om enig houvast te bieden volgt hier nog even de tekst van het eerste couplet:

*Summertime, and the living is easy/  
Fish are jumpin', and the cotton is high/  
Oh your daddy is rich,  
and your mom' is good lookin'/  
So hush, little baby, don't you cry.*

In 1935 was de première van Gershwins opera 'Porgy and Bess'. De thematiek gaat over het (geromantiseerde) beeld van het leven in een dorpje met African Americans. Het werk werd uitgevoerd door een geheel African American cast (toen werd het een 'negeropera' genoemd; dat soort taalgebruik is gelukkig verdwenen). De opera moet volgens de erven Gershwin altijd in zijn min of meer originele gedaante worden uitgevoerd; experimentele regie is uit den boze. De aria 'Summertime' (een wiegelied) komt in 'Porgy and Bess' drie keer voor. Men kan de aria in oorspronkelijke setting op Youtube beluisteren, via de volgende link: <https://tinyurl.com/3k4a4a2m> Terwijl de opera steeds zijn oorspronkelijke gedaante heeft behouden, ligt dit anders bij het verzelfstandigde lied 'Summertime'. Jazzversies (en popversies) kennen vele, zeer uiteenlopende, gedaanten.

Al in 1939 scoorde sopraansaxofonist **Sidney Bechet** een hit met een zeer bluesy uitvoering van 'Summertime', waarin hij de vocale mogelijkheden van een sopraansaxofoon ten volle benut. Niet alleen voor Bechet was dit een belangrijk moment, ook het label Blue Note zette zichzelf hiermee op de kaart als label voor traditionele jazz (waar het, zoals bekend, in de jaren vijftig mee stopte, toen de focus op hardbop kwam te liggen). Men kan Bechets versie op YouTube beluisteren via deze link: <https://tinyurl.com/bddyfmch>.  
...vervolg in de rechterkolom



Sidney Bechet, op de foto in New York in 1947, scoorde in 1939 al een hit met 'Summertime'. (Foto: William P. Gottlieb)

Ontelbaar velen hebben inmiddels 'Summertime' op hun repertoire gehad en nog steeds wordt het stuk vaak gespeeld. Wat is het geheim van dit stuk, waardoor we er ook in 2023 nog mee voor de dag kunnen komen? In elk geval is het niet de toonaard waarin het wordt gespeeld. In de opera is het B mineur, bij Sidney Bechet is het G mineur, bij anderen is het D mineur, of A mineur, of Bes mineur, etc. Alles is mogelijk, zolang het maar in mineur is.

Het meest opvallende is de ogenschijnlijk eenvoudige melodie, die de omvang heeft van één octaaf. In de vier zinnen van de melodie worden slechts vijf noten gebruikt, op één opvallende uitzondering na – bij het woordje 'high'. Het is een pentatonische melodie ('penta' is Grieks voor vijf). Zoiets geeft de luisteraar een vertrouwd en herkenbaar gevoel, want pentatoniek is een breed verspreid fenomeen in vele culturen. Een vorm van pentatoniek komt ook voor in de traditionele blues en 'Summertime' wekt dan ook blues-achtige associaties.

Een tweede opvallend punt is het trage melodische ritme. Er zit veel ruimte in de melodie. Tussen de frasen zitten tamelijk lange pauzes. Ook al zou je geen noten lezen, dan valt het toch op, zie het volgende voorbeeld:

Sum-mer-  
time and the livin'-is ea - sy fish are  
jump-in' and the cot-ton is high oh your  
enzovoort.....

Denk je de ruimtes in de melodie weg en speel je alle frasen zonder pauze achter elkaar, dan wordt het iets totaal anders. Die ruimtes kunnen op zichzelf nieuwe mogelijkheden bieden voor een arrangeur. Gil Evans deed dit in zijn versie - veeleer een hercompositie dan een arrangement - met Miles Davis als  
...vervolg op de volgende pagina links



solist. Hij zette in de ruimtes een tegenmelodie neer, bij wijze van 'call and response'. In de solo van **Miles Davis** wordt dit patroon voortgezet. Luister via: <https://tinyurl.com/5kxhb8sc>.

Anders dan bij sommige andere jazzstandards kan men in 'Summertime' met de begeleidende akkoorden veel kanten uit. Er zijn in de loop der tijd uiteenlopende varianten in het akkoordenschema ontstaan, soms voor de hand liggend, soms vergezocht. Jazz- en popversies gebruiken vaak niet precies de door Gershwin geschreven harmonieën. Een uitzondering is een versie door **Louis Armstrong en Ella Fitzgerald** uit 1958; ook de versie van Charlie Parker knoopt bij het origineel aan. Zie de links naar die versies, onder aan het artikel.

De melodie maakt het trouwens makkelijk om zelf wat basisakkoorden te verzinnen, ze leidt je er vanzelf naartoe. Om te beginnen ligt het voor de hand om in de vijfde maat ('jumping') naar een akkoord te gaan dat een afstand van een kwart (drie toonsafstanden) boven de grondtoon ligt (men noemt dit de onderdominant), in de achtste maat ('high') naar een akkoord dat een kwint (vier toonsafstanden) boven de grondtoon ligt (men noemt dit de dominant) en in de dertiende maat naar een majeurakkoord dat parallel is aan de mineurtoonsoort. Die laatste overgang klinkt ook een beetje als een conclusie en de tekst wijst daar op ('so, hush little baby'). Daarna eindigt het schema weer met het mineurakkoord waar het ook mee is begonnen.

Er zijn dus wel enkele dwingende hoofdmomenten, maar afgezien daarvan komen er allerlei variaties in het akkoordenschema voor. Een klein onderzoek in enkele Real Books (verzamelingen van repertoirestukken met eenvoudig geteerde melodielijnen, met de bijbehorende akkoordsymbolen) laat een veelheid van harmonische varianten zien, die sterk uiteenlopen. Merkwaardig is overigens dat je op internet soms analyses van 'het' akkoordenschema van 'Summertime' tegenkomt, alsof dit een rotsvast gegeven zou zijn: niet dus. Niet alleen het akkoordenschema, ook de muziekstijl waarin men 'Summertime' uitvoert kent talloze varianten. Het stuk wordt gespeeld in elke denkbare groove, van ballad tot swing, van latin tot rock. ...[vervolg in de rechterkolom](#)



'Summertime', Louis Armstrong en Ella Fitzgerald (Verve, 1958).

Wie op een jamsessie voorstelt om 'Summertime' te spelen, moet zich er eerst van vergewissen in welke toonaard, met welke akkoorden, in welk tempo en in welke ritmische stijl dat zal gaan.

Het succes van 'Summertime' berust op de pakkende en (schijnbaar) eenvoudige melodie, de licht bluesachtige sfeer, de ruimtes tussen de frasen, de heldere structuur in een lengte van slechts zestien maten, de vrijheid die het akkoordenschema biedt. Daardoor kan het stuk altijd triomfantelijk overeind blijven in uitvoeringen op elk niveau, in elke stijl, door iedereen, van beginnende amateurs tot op hoog niveau spelende profs.

#### Ruud Bergamin

Hier volgen nog wat links, die de vele gezichten van 'Summertime' laten zien:

**Billie Holiday:**

<https://www.youtube.com/watch?v=THflqYOqm3A>

**Sidney Bechet (1949, beetje in de gypsy-achtige sfeer)**

[https://www.youtube.com/watch?v=sy\\_OcEXxqo](https://www.youtube.com/watch?v=sy_OcEXxqo)

**Ella Fitzgerald:**

<https://www.youtube.com/watch?v=u2biqf337aU>

**Ella & Louis:**

<https://www.youtube.com/watch?v=PprEQF9C0Qk>

**Stan Getz:**

<https://www.youtube.com/watch?v=cu8D5TyU7T4>

**Charlie Parker:**

<https://www.youtube.com/watch?v=k7CHDscLREk>

**Sonny Rollins & Coleman Hawkins:**

<https://www.youtube.com/watch?v=CCMaFUoXo4>

**John Coltrane:**

<https://www.youtube.com/watch?v=NEftw9o1joo>

**Keith Jarrett:**

<https://www.youtube.com/watch?v=SFuypO3zIP0>

**Jamsession met vele grote namen:**

<https://www.youtube.com/watch?v=u3SjUI2sXMY>

**Norah Jones & Marian McPartland:**

<https://www.youtube.com/watch?v=xJOtaWyEzaI>

## DISCOGRAFISCHE NOTITIES

### BERNIE PRIVIN (1919 – 1999)

De enige studioplaat van zangeres **Billie Holiday** samen met zanger-trompettist **Louis Armstrong** werd op **30 september 1949** in New York opgenomen met **Sy Oliver's Orchestra**. Twee nummers werden opgenomen: 'You can't lose a broken heart' (Decca 24785) en 'My sweet Hunk O'Trash' (Decca 24752). **Armstrong neemt de zang voor zijn rekening, Bernie Privin is de trompettist.**

Op 26 juni 1950 is Sy Oliver's Orchestra opnieuw paraat, nu met pianist **Earl Hines**. Armstrong zingt **Edith Piaf's 'La vie en rose'** en 'C'est si bon' ('It's so good') (Decca 27113). De trompetsolo's klinken als de echte Armstrong, maar zijn gespeeld door **Bernie Privin**. Privin maakt nog veel opnamen met Sy Oliver, vooral tussen 1949 en 1952.

**Bernie Privin opent 'La vie en rose':**  
<https://tinyurl.com/2yayypx6>

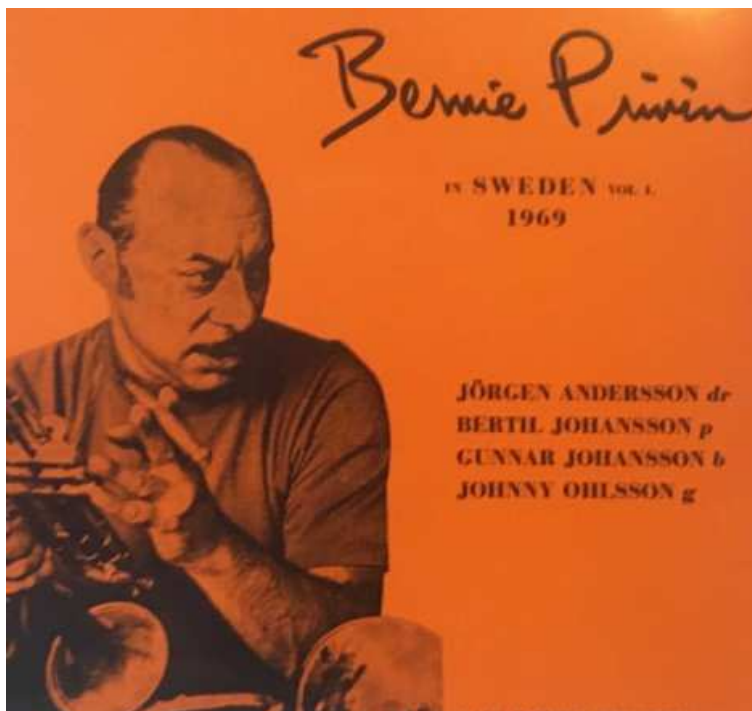
Is 'Dancing and dreaming', telkens met tenorsaxofonist **Al Cohn**, Privin's enige plaat als orkestleider? De muziek van **Bernie Privin and his Orchestra** werd opgenomen op 3 mei, 14 juni en 19 juli 1956 voor **Regent MG-6027**, een platenlabel van **Herman Lubinsky**, stichter van **Savoy Records**. Privin koos voor een loopbaan met andere orkesten. Hij kende de organisatieproblemen bij de bigbands. Hij vond het gemakkelijker zijn trompetkoffer te nemen en zich ten dienste van anderen te stellen. Hij kon alle genres aan, dixieland, bigband, noem maar op.

**Beluister hier BP and his Orchestra:**  
<https://tinyurl.com/5n7xpedy>

Het is lastig om trompetsolo's van Privin te vinden bij de orkesten van **Tommy Dorsey**, **Artie Shaw**, **Benny Goodman**, **Charlie Barnet** en **Glenn Miller**. De muziek van deze bands is veel uitgegeven op legendarische labels als **Classics** en **Phontastic**.

Voor zijn biografie is lektuur over **Glenn Miller**, **Tommy** en **Jimmy Dorsey**, **Charlie Barnet**, **Artie Shaw** en **Benny Goodman** aanbevolen. Ook hoesteksten van bigbandplaten bieden informatie.

...vervolg in de rechterkolom



Afbeeldingen van Privin zijn schaars. Deze foto van hem siert een Zweedse plaat uit 1969: 'Bernie Privin In Sweden Vol 1'.

### BERNIE PRIVIN

Bernie Privin werd op 12 februari **1919** in Brooklyn, NY geboren. Zijn vader **Alter Privin** was een joodse immigrant uit Oost-Europa. **Bernard** was één van tien kinderen. Vanaf zijn zevende tot zijn elfde oefende hij op mellofoon in een weeshuis. Hij verbleef er acht jaar. Op zijn dertiende doolde Bernie met wat vrienden in Harlem en hoorde er muziek van **Louis Armstrong**. Daags nadien kocht hij een trompet en werd bewonderaar en vriend van zijn idool. Door zelfstudie leerde hij trompet spelen. Op zijn achttiende droomt hij ervan om beroepsmuzikant te worden.

In **1937** wordt Privin lid in het orkest van banjospeler **Harry Reser** (1896-1965). Nochtans is geen spoor van Privin te vinden in het boek 'The Great Harry Reeser' van **W.W. Triggs** uit 1978.

'The King of the Clarinet', orkestleider **Artie Shaw** (1910-2004) had voldoende cash-flow. Op 25 november **1938** debuteert Privin als vervanger van trompettist **Claude Bowen** in de trompetsectie van Shaws orkest. Op 5 juni 1939 is Shaw in Hollywood in de studio met tenorsaxofonist **Georgie Auld** en Privin. Die neemt na 2'24" een korte trompetsolo op 'Octoroon' (Bluebird 10319). Dikwijls zijn **Helen Forrest** of **Tony Pastor** de vocalisten. Privin blijft tot eind 1939, toen de band stopgezet werd. **Artie Shaw** zegt op 18 november 1939 dat hij drie maanden verlof neemt in Mexico, want 'music is a brutal business'. Zanger-saxofonist **Tony Pastor** en **Georgie Auld** nemen enkele boekingen over. Shaw laat zijn muzikanten in de steek, net in de periode waarin **Bernie Privin** wil trouwen.

Begin **1939** ziet het klasement van de swingorkesten er zo uit: het populairst was **Artie Shaw**, dan **Benny Goodman**, **Tommy Dorsey**, **Count Basie**, **Larry Clinton**, **Gene Krupa**, **Chick Webb**, **Jimmie Lunceford**, **Duke Ellington** en tot slot **Bob Crosby** (voetnoot 1).

...vervolg op de volgende pagina linksboven



Het is eind 1939, Bunny Berigan en Bernie Privin zijn collega's in het orkest van Georgie Auld. Privin is in **1940** beperkt aanwezig op de plaat 'Jump, Georgie, jump' (Hep 27). In het eerste oorlogsjaar trouwt Bernie Privin met Ethel Rubenstein. Toen hem later gevraagd werd: 'how's your wife?', antwoordde hij sarcastisch: 'She's not exactly what I had in mind'.

In juni 1940 neemt Privin enkele nummers op met de vocalisten Hal Derwin en Dorothy Allen met Shep Fields and his Rippling Rhythm Orchestra.



Bernie Privin (links) in legeruniform op de Bühne met Glenn Miller. (Archieffoto)

Op 2 oktober 1939 verliest Charlie Barnet al zijn instrumenten en partituren in de grote brand in de Palomar Club in Los Angeles. Privin zal de verhalen over die brand uitgebreid gehoord hebben. Van september 1940 tot juni 1941 is hij lid van het orkest, evenals zangeres Lena Horne. Privin herinnert zich enkele mooie plaatstitels: 'Charleston alley', waarin zijn eerste trompetsolo (7 januari 1941, Bluebird 11037), 'Redskin rumba' en 'Cherokee'. 'Pompton turnpike' van 19 juli 1940 is een luistertip, solist is trompettist Billy May (1916-2004): <https://tinyurl.com/bpa7wcb4>.

Privin is met Barnet verder te horen op 'The Transcription Performances 1941' van 27 januari 1941 (Hep 53) (voetnoot 2).

In **1941** vinden we Privin in het orkest van klarinettist Mal Hallet terug. Aan het eind van dat jaar stapt hij over naar het orkest van klarinettist Benny Goodman. [...vervolg in de rechterkolom](#)

Hij maakt er talrijke opnamen mee in de jaren veertig en vijftig, zijn laatste in 1961. In 1942 speelt Privin ook bij de band van klarinettist Jerry Wald en in 1943 is hij kort even terug bij Charlie Barnet.

In de oorlogsjaren ontkomt ook Bernie Privin niet aan de militaire dienst. Hij krijgt een basistraining in 'hell-hole' Greenborough, North Carolina. Van **1943** tot 1945 is hij ingelijfd bij de 418th Army Air Force Band onder leiding van Glenn Miller (1904-1944), met als standplaats New Haven, Connecticut. Privin neemt de trompetsolo's voor zijn rekening. Het orkest komt begin **1944** naar Londen en Bedford. De troepen worden geleid door opperbevelhebber Generaal Dwight Eisenhower. Van december 1944 tot juli 1945 is het orkest in Parijs. Het 'Major Glenn Miller and the Army Air Forces Training Command Orchestra' treedt op 13 mei 1944 in een studio aan voor de opname van 'I can't give you anything but love' met een vocal van Sgt. 'Peanuts' Hucko en een trompetsolo van Sgt. Bernie Privin (het labeltje op V-Disc 482A).

Op 15 december 1944 meldt de BBC in het 9 PM News: 'Glenn Miller reported lost'. Miller was met het vliegtuig vertrokken naar Parijs en verdween spoorloos. Het was voer voor complottheorieën: was hij wel vertrokken of was hij er al? De musici gaan zonder de leider door. Op 29 januari 1945 zijn de Glenn Miller's All Stars of de Jazz Club Mystery Hot Band in Parijs in Jazz Club Français, Rue de Ranelagh. Dat zijn Bernie Privin (trompet), Peanuts Hucko (tenorsax), Django (gitaar), Mel Powell (piano), Joe Schulman (bas) en Ray McKinley (drums), gitarist Carmen Mastren vervangt Django. Die opnamen verschenen in België op het Victory-label onder de naam The Jazz Club Mystery Jivers. Timeless CBC 1051 is 'Glenn Miller's G.I.'s In Paris', de titel lijkt duidelijk genoeg. Privin speelt op alle nummers mee, behalve de laatste vier, die zijn in trio.

Volgens Privin sneuvelen heel wat muzikanten in het Ardenenoffensief, 16 december 1944 tot 25 januari 1945. Kent iemand onder de lezers namen van gesneuvelden? Na de oorlog mocht Privin bij het orkest blijven, 'but this music was not for me'.

In **1946** keert Privin terug naar de VS, Hij komt bij Benny Goodman en heeft direct een reeks optredens in Californië. 'Benny Goodman Plays Mel Powell' heeft twee nummers met Privin uit 1945 en 1946 (Hep 1055). Hij blijft in vaste dienst bij Goodman tot 1948, freelance tot 1961. Op 11 september 1946 speelt Privin bij het orkest van Jerry Gray (1915-1976).

Privin speelt solo's op een 'Tribute To Glenn Miller' bij de bigband van pianist Ralph Flanagan (1914-1995) (sessies in **1949**-1950, Rainbow LP 702, heruitgebracht Jasmine 2582). Ella Fitzgerald zingt met Sy Oliver's Orchestra in 1949, 1950, 1951 en 1952. Privin is in die jaren 1949 tot 1953 ook betrokken bij plaatopnamen van zangeres Sarah Vaughan.

Op 10 juli **1951** is Privin met collega-trompettist Buck Clayton in de Capitolstudio voor opnamen met de vocalisten Peggy Lee en Mel Tormé; Sid Feller is de orkestleider. In november 1951 is Privin gevraagd om The Mills Brothers te begeleiden in het orkest van Sy Oliver. Op 19 december 1951 opnamen met zangeres Connie Boswell en de Sisters.

In januari **1952** speelt hij met Arthur Prysock; op 25 mei 1952 bij Woody Herman en Fran Warren en Ralph Burns' Orchestra. [...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

In 1952 verschijnt Privin tweemaal aan de zijde van Charlie Parker. Op 23 januari neemt hij een trompetsolo op 'Temptation', bij de Joe Lipman Big Band voor het album 'Charlie Parker With Strings', 'under the personal supervision of Norman Granz', voor Mercury. Op 25 maart is Privin in de Charlie Parker Big Band van de partij. Zijn collega's in de trompetsectie zijn Al Porcino, Carl Poole en Jimmy Maxwell, in de Reeves Sound Studio, NY. Een mooie 'I can't get started' van Parker, Oscar Peterson aan de piano, is onder meer het resultaat.

**BP met Parker in 'Temptation':**  
<https://tinyurl.com/y3bmej5c>

Privin werkt twee jaar bij NBC (National Broadcasting Company), is sessiemuzikant tijdens de Perry Como show. In 1950 overstap naar CBS tot in 1973. Hij speelt in de showorkesten voor de televisiemakers Ed Sullivan, Garry Moore, Andy Williams en Jackie Gleason.

Voorjaar **1953**: lid van het Johnny Long Orchestra. Op 9 maart **1954** is Privin bij Neal Hefti's orkest, waarbij Charlie Barnett op trompet. In november 1954 is Privin op 'Benny Goodman In Hi-Fi' (Columbia) te horen.

**Het album 'Benny Goodman In Hifi':**  
<https://tinyurl.com/3the5uvp>

Op 6 en 11 oktober **1955** speelt Bernie Privin met gitarist Al Caiola op 'Deep in a dream' (Savoy MG 12033). Op 27 december 1955 nog eens met Al Caiola op 'Serenade in blue' (Savoy MG 12057) (opgelet: Bielefelder Jazzkatalog uit 1998 citeert het Al Casey Quintet voor deze blauwe serenade). Pianist Hank Jones en drummer Kenny Clarke zijn aanwezig op de drie sessies.

Op 19 juli **1959** maakt Bernie als orkestlid opnamen met vocalist Bill Darnell (Coral). Vervolgens komen we Privin op 14 september 1959 tegen in een bigband voor 'Witchcraft' van zangeres Chris Connor (1927-2009) (Atlantic LP 8032). Eind 1959 speelt Privin oudestijl-jazz bij de Dixie Double Cats (20th Century Fox 3027).

In de herfst van **1961** neemt Privin een trompetsolo voor zijn rekening op 'Flower song' op Cozy Cole's album 'A Cozy Conception Of Carmen' (Charlie Parker Records LP 403).

[...vervolg in de rechterkolom](#)



Charlie Barnett in 1946 thuis in New York. Begin jaren veertig is Privin enige tijd lid van zijn orkest. (Foto: William P. Gottlieb)

Op 7 november 1961 staat hij als lid van een begeleidingsorkest in de studio met zangeres Aretha Franklin voor de opname van 'It's so heartbreakin' en 'Hard times' (Columbia).

**Aretha Franklin in 'Hard times', met o.a. BP op trompet:**  
<https://tinyurl.com/bd6cu4hz>

In **1962** is Privin in Chicago bij het orkest van klarinettist Bobby Gordon.

In januari **1963**: met Jackie Wilson en het Dick Jacobs Orchestra.

Een jaar later, in **1964**, horen we Privin met Pee Wee Erwin in Juggy's Jass Band (Mainstream M 56029).

Indien The World's Greatest Jazzband een trompettist nodig had was Privin een waardig inspringer. Het dixieland-orkest met die naam bestond tussen 1968 en 1978, onder leiding van trompettist Yank Lawson (1911-1995). In juni 1969 wordt met leden van dat grootste orkest 'The Music Of Hoagy Carmichael' opgenomen, met klarinettist Bob Wilber, Maxine Sullivan en Bernie Privin. Deze plaat krijgt vijf sterren in Down Beat. Dan Morgenstern schrijft: "If it is to survive, jazz needs Bob Wilber as much as it does Cecil Taylor- and survive it will."

[...vervolg op de volgende pagina linksboven](#)



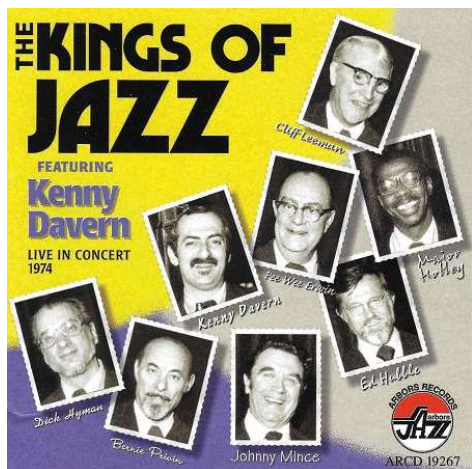
In **1968** is Privin in Capitol's New York City-studios voor de opname van "Artie Shaw – Re-Creates his Great '38 Band".

In Zweden was Privin zo bekend dat er een Bernie Privin Admiration Society bestond. Op 15 juli **1969** maakt Privin live-opnamen in Tossebergsklätten in Sunne, met vier Zweedse muzikanten. Op 6 augustus **1970** in Skansen, Stockholm met het kwintet van klarinettist Ove Lind (1926-1991), met vocaliste Monica Zetterlund (1937-2005) (Happy Jazz, LP Gazell GMG-1223).

Op 30 april **1971** is Privin bij klarinettist Kenny Davern (1935-2006) voor 'A night with Eddie Condon', een 'gig' in Syracuse (Arbors 19238).

Begin **1974** vertelt Privin aan Les Tomkins dat hij bezig was in de studio met Cy Mann (orgel), Georges Duvivier (bas), Don Arnone (gitaar) en Robert Shankin (drums). Bij wijze van uitzondering zingt hij ook een nummer. Zijn die nummers ooit uitgebracht?

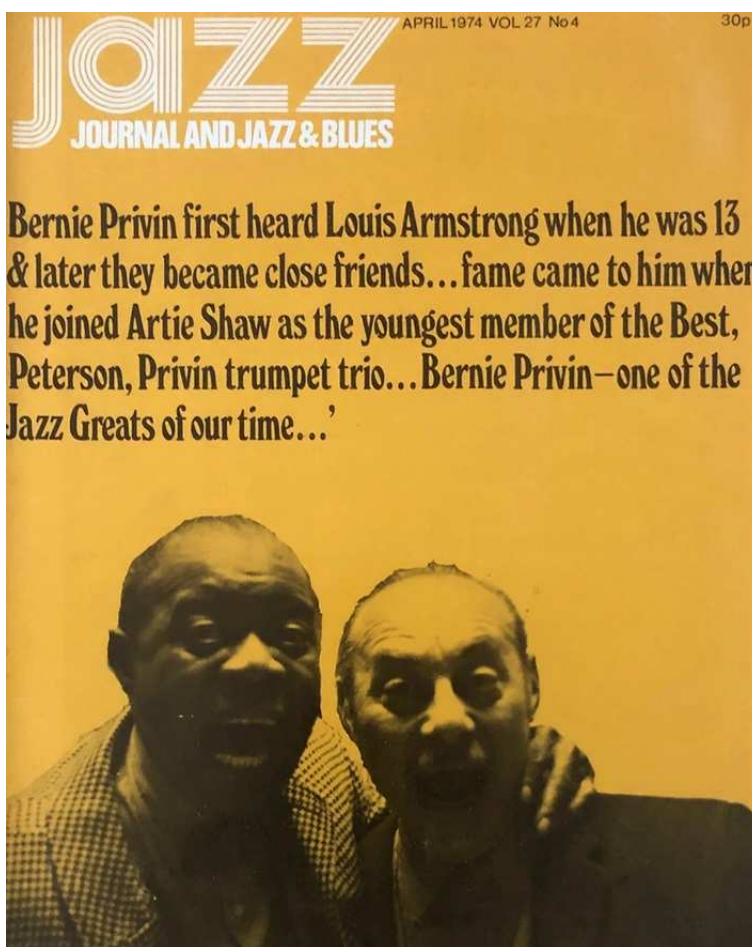
In januari 1974 werkt Privin mee aan de televisieshow 'Monsanto Night Presents Benny Goodman'.



De hoes van een live-album van The Kings of Jazz met Bernie Privin (1974).

Trombonist Warren Covington (1921-1999) beheerste Tommy Dorsey's trombonesolo's als geen ander. Hij komt in het voorjaar van 1974 naar Engeland met de Tommy Dorsey Revival Band, waarbij enkele ex-Dorsey sidemen zoals trompettist Pee Wee Erwin en Privin. Les Tomkins interviewt Privin op 1 januari. Aan Erwin wordt gevraagd een orkest te vormen voor een tournee in het najaar in Engeland, Zweden en Duitsland. Het octet toert met bandleider Pee Wee

...vervolg in de rechterkolom



Louis Armstrong (links) en Bernie Privin op de omslag van het april 1974-nummer van het Britse blad Jazz Journal.

Erwin als 'The Kings of Jazz featuring Kenny Davern'. Dat is eveneens de titel van een plaat 'Live In Concert 1974', met opnamen uit The Atlantic Club, Stockholm (8 en 9 december) en Hannover (13 december) (Arbors 19267). Uitzonderlijk soleert Davern op sopraansax in 'Wild man blues'.

In juli **1975** is Privin met de New York Jazz Repertory Company – een idee van George Wein – op tournee in de Sovjet-Unie, met zangeres Carrie Smith, in een 'Tribute to Louis Armstrong'. Op 14 juli **1976** nu tijdens de 'Grande Parade du Jazz', treffen we hem aan op het Nice Jazz Festival, met klarinettist Bob Wilber in een 'Tribute to Jean Goldkette'.

Eind **1978** en voorjaar 1979 is Bernie als gast bij de New Orleans Nighthawks van Brooklynser Vince Giordano (°1952), specialist op bassaxofoon.

In **1979** is Privin begeleider van zanger Jonathan Schwartz in Michael's Pub, NY.

Op het einde van haar loopbaan trad zangeres Helen Ward (1916-1998) nog zelden op. In 1979 speelt Privin op drie nummers van het 'Helen Ward Song Book Volume One' onder leiding van gitarist Bucky Pizzarelli (Lyricon 1001).

In 1975 werden bij Bernie Privin symptomen van de ziekte van Parkinson vastgesteld. Hij bleef actief tot eind jaren negentig, hoewel hij af te rekenen had met tandproblemen. De laatste jaren deed hij zijn best bij een groep muzikale vrienden in het Burke Rehabilitation Hospital in Westchester. Ze speelden voor de bewoners.

...vervolg op de volgende pagina linksboven



Privin overleed op 8 oktober 1999 in White Plains, NY. Zijn grafsteen vindt u in blok 102 op de joodse begraafplaats Mount Lebanon Cemetery, Glendale, Queens, NY. Zijn vrouw Ethel overleefde hem, hij had twee dochters en drie kleinkinderen en negen zusters en broers.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

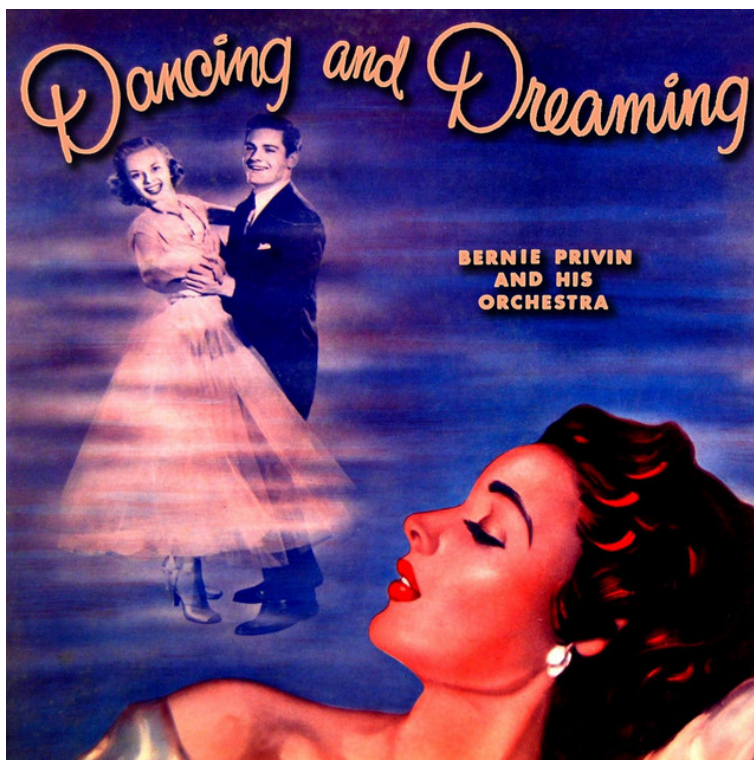
### AANVULLING EERDERE BIJDRAGEN

In Jazzflits 344 van 28 september 2020 stond in deze rubriek een bijdrage over saxofonist **Prince Lasha**. Door tussenkomst van medewerker Roland Huguenin bij zijn Servische relatie Vitomir Simundic werden details gevonden. Op 10 oktober 1987 werd een 'Tribute to Eric Dolphy' concert gespeeld door het Prince Lasha Quartet featuring Woody Shaw, in lokaal M van radio- en TV Novi Sad, 250 plaatsen. Het concert is op YouTube te vinden. De dag voordien op 9 oktober speelde het Chet Baker Trio met Nicola Stilo en Joachim Rocky Knauer.

In Jazzflits 398 van 22 mei 2023 schreef ik in deel 2 over **Pierre Courbois** in Portugal. Op 25 april 1974 vond een geweldloze militaire staatsgreep plaats. Op 29 april organiseerden de vier muzikanten van Association P.C. een workshop. Op 30 april om 18.30 uur werd een concert gespeeld in Cinema Monumental, gratis toegang in de geest van de Anjerrevolutie (Carnation Revolution). De muzikanten waren op pad gestuurd door het Goethe Institute in Lissabon in samenwerking met de Hot Clube de Portugal.

In Jazzflits 397 pagina 33 werden de **Fisk Jubilee Singers** geciteerd. Het boek 'The Story of the Jubilee Singers with their Songs' vertelt over de achtwekentournee in Nederland: Utrecht, Leeuwarden, Zwolle, Dordrecht, Delft, Alkmaar, Schiedam en 'Harleggen' (Harlingen?) Ik heb dit origineel boek uit 1877, 248 pagina's in mijn bezit. In het boek is nergens 'Fisk' vermeld in de officiële naam van de groep. Geschiedschrijvers hebben 'Fisk' toegevoegd, wellicht omdat de financiële opbrengsten bedoeld waren voor de Fisk University, Nashville.  
(ec)

**Bekijk hier het overzicht van alle jazzportretten die in JF verschenen:**  
<http://www.jazzflits.nl/overzichtjazzportretten.pdf>



De hoes van de plaat die Bernie Privin in 1956 als orkestleider voor Regent maakt.

'**The New Grove Dictionary of Jazz**' van uitgever Barry Kernfeld, editie 1994, 1.358 pagina's, beveelt de volgende platen van Bernie Privin aan:

**als leider:** 'When did you leave heaven?'/East of the sun' (1969, 7BD-268). Twee nummers die op de single 'Bernie Privin In Sweden' zijn uitgebracht.

#### als sideman:

**Artie Shaw:** 'In the Blue Room' (1938)/'In the Cafe Rouge' (1939) (RCA 2cd-2118527)

**Charlie Barnet:** 'Lois' (11 juni 1941, Bluebird 11265)

**Glenn Miller:** 'I can't give you anything but love" (13 mei 1944, V-Disc 482)

**Jazz Club Mystery Hot Band:** 'If Dreams Come True' (25 januari 1945, JCF 121) (Timeless)

**Mel Powell:** 'Avalon' (juni 1946, Commodore 1522), met Sid Catlett (drums)

**Vince Giordano:** 'New Orleans Nighthawks', in The Red Blazer, New York, met pianist Dick Wellstood (6 december 1978, GHB 98)

#### Erik Carrette

#### Voetnoot 1

1939 was het jaar van de Wereldtentoonstelling in Flushing Meadows, Queens. Nederland had er een paviljoen. Het Belgisch paviljoen, getekend door de icoon van de art nouveau, Henry Van De Velde, werd geschonken aan de Virginia Union University en werd jaren gebruikt voor basketbalwedstrijden.

#### Voetnoot 2

Met de auto was Barnet een snelheidsduivel. Hij kwam uit een welgestelde familie en had een erfenis binnengehaald. Hij kon de beste musici goed betalen. Zijn bigbandmuziek klonk als een blank Duke Ellington-orkest. Had Artie Shaw zes vrouwen, Barnet had er wel elf.

## JAZZWEEK TOP DRIE

19 juni 2023



### 1 Louis Hayes

Exactly Right  
(Savant)

### 2 Eric Alexander

A New Beginning  
(HighNote)

### 3 Artemis

In Real Time  
(Blue Note)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; ([www.jazzweek.com](http://www.jazzweek.com)).

## COLOFON

**JAZZFLITS** is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Carrette, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Eric Ineke, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Jaap Lampe, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs

Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZ-FLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op [www.jazzflits.nl](http://www.jazzflits.nl). Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZ-FLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZ-FLITS** is [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com). **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

**i277**  
**JazzFlits**

## VRAAG EN AANBOD

Enige tijd geleden vonden we via Jazzflits een nieuw tehuis voor een uitgebreid archief met bladmuziek. Een van onze lezers benaderde ons hiervoor. Dit heeft ons aan het denken gezet, want als we zo meer lezers van dienst kunnen zijn, waarom dan niet? Vandaar deze nieuwe rubriek 'vraag en aanbod'. Natuurlijk is er internet, maar via Jazzflits kunt u veel gerichter een hele specifieke groep muzikliefhebbers bereiken. Dus heeft u iets in de aanbieding of zoekt u iets op jazzgebied, meldt u zich dan. Maar ook als u een vraag heeft, of bijvoorbeeld op zoek bent naar de naam van een muzikant op een foto, kunt u met ons contact opnemen. Alles mag. Wij gooien het dan zagezegd in de groep, en, zoals u van Jazzflits gewend bent, geheel kosteloos. Aarzel niet! Ons e-mailadres is [jazzflits@gmail.com](mailto:jazzflits@gmail.com).

### We bijten de spits af met twee vragen van onszelf:

#### VRAAG 1

Allereerst zijn we benieuwd of er onder u een **Raymond Scott**-liefhebber is, die een nieuwe plaat met zijn muziek zou willen bespreken. De plaat is getiteld 'Raymond Scott Reimagined'. De uitvoerenden zijn het strijkkwartet San Francisco, Gordon Goodwin's Big Phat Band en de zanggroep Take 6. Ze vertolken een tiental stukken van Scott. Wilt u uw licht over deze plaat laten schijnen, laat het ons dan weten. We sturen die dan in digitale vorm toe.

#### VRAAG 2



(Foto: Noord-Hollands Archief, Fotopersbureau De Boer)

Verder zijn we op zoek naar informatie over de bovenstaande **foto van saxonist Harry Verbeke**. Die zou volgens de beschrijving in juli 1969 in jazzclub The Black Mouse in Amsterdam zijn genomen. Dat podium was gevestigd in de Elandsstraat. Volgens onze informatie zou deze club echter pas in 1971 zijn geopend en bovendien toont de foto een affiche van een concert van Hans Dulfer/Herbert Noord in jongerencentrum Kwak (Kommunikatie Werkgroepen Akties Kreativiteit), Osdorper Ban 399. Dat was in een oude keet en zo oogt de foto ook. We vragen ons dus af of deze daar niet is genomen. En wat was dat dan eigenlijk voor een jazzpodium? En wie staan er op de foto? Kunt u ons wijzer maken, dan horen we dat graag.